

ורבן גמליאל, אלא בנט אחר גט ומאמר אחר מאמר.

דאי אמרת לא מהני מאמר ביבמה, אמרי אינשי:

אבל גט אחד ביבמה, מועיל הגט לפוסלה מצד "לא יבנה" מדרבנן, ומאמר אחד ביבמה מהני מדרבנן להצריכה גט בנוסף לחליצה.

הן מאמר מועיל ביבמה לקנות אותה, והן ביאה מועילה בה לקנות אותה.

ומדמאמר לא מהני לאסור את היבמה השניה ביבום —

ומבארת הגמרא את הטעם לשתי תקנות אלו:

ביאה נמי לא מהניא לאסור את השניה ביבום.

ומאי טעמא אמור רבנן שגט ביבמה מהני לפוסלה אפילו ב"לא יבנה", והרי רק חליצה מועילה בה, ומדוע שיחשב הגט מדרבנן לקרוא בה "כיון שלא בנה שוב לא יבנה"? —

ואתי למיבעל גם את היבמה השניה אחר ביאה ביבמה הראשונה, ונמצא בונה שני בתים!

משום דמהני גט בעלמא, באשה הנשואה לבעלה.

ומאי טעמא אמור רבנן שביאה פסולה, יש אחריה כלום?

דאי אמרת לא מהני גט ביבמה לאוסרה משום "לא יבנה", אמרי אינשי בטעות, לפי הבנתם המוטעית:

כגון, אם עשה מאמר בזו וביאה בזו, והיא ביאה פסולה, שהרי לא יכול לייבמה בגלל המאמר שבחברתה, אין היא יוצאת בגט בלבד אלא רק ביחד עם חליצה.

הן גט מהני ביבמה להוציאה, והן חליצה מהני ביבמה להוציאה.

וכמו כן, אין ביאתה פוטר את חברתה מהחליצה, אלא בעלת המאמר צריכה גט וחליצה.

ומדנט לא מהני למנוע את החזרתה של היבמה ליבם לאחר שגירשה, חליצה נמי לא מהני למנוע את החזרתה ליבמה לאחר שחלץ לה.

והרי מדאורייתא פטרה הביאה מהזיקה בין אותה ובין את חברתה.

אמרי לתרץ:

ואתי למיבעל אחר חליצה.

אי ביאה פסולה משום שביאה אחר הגט היא —

ומאי טעמא אמור רבנן שמאמר ביבמה מהני לאסור את היבמה השניה מדין "בית אחד הוא בונה ואינו בונה שני בתים", והרי מן התורה אין המאמר נחשב לבנין בית? — משום דמהני קידושי אשה בעלמא.

כגון שנתן גט לזו ובעל את זו, ולכן היא ביאה פסולה, וצריכה לאחריה גם גט וגם